

Kilde 4: Citatuddrag af Gunnar Dyrberg "De ensomme ulve" (2009) s. 90-91:

"Af vores pålidelige forbindelse i BOPA får vi således oplyst, at den berygtede Arne Hammeken, som vi forgæves har ledt efter i et par måneder, bor et sted i Rødovre. Hver morgen cykler han

ad Roskildevej forbi Damhussøen på vej til sit arbejde i det tyske hovedkvarter på Dagmarhus. Hans portræt er vist på det illegale blad De Frie Danskes stikkergalleri. Han hører til de farligste, så vidt man ved. Patrick og jeg mødes en aften i et hus på Skærbækvej i Rødovre med en af BOPA's topledere, KK, for en nærmere orientering. Før vi skilles, lover vi at tage os af Hammeken næste morgen.

Så cykler vi hjem. Det er bælgmørkt, så det er svært at se, hvor vi kører. Ved Damhussøen ramler Patrick ind i det ene af to store runde cykelstativer, som står på sydsiden af vejen. Han flyver på hovedet ind midt i ringen, men slipper uden større skader. Cyklen er ikke meget værd, så vi må trække hjem til mig.

Næste morgen cykler jeg alene ud til Damhussøen og stiller mig til at vente. Hammeken kommer ikke – han er flyttet. Hører vi senere – og Patrick er ærgerlig. Ikke kun fordi vi ikke har opfyldt vores løfte til KK, men især fordi jeg medtog det ny håndtag til vores stengun. Det giver for usikkert sigte, mener Patrick. Jeg må være åndssvag at løbe den risiko. Og så at jeg køne alene derud. Selvfølgelig har han ret, men vi er jo begge trods alt kun amatører.

Kan tid efter får vi at vide, at Hammeken bor i en ejendom på Magnoliavej. Han har nu fået en tjenestebil til rådighed og kommer hver dag hjem for at spise frokost. Bilen, en Opel Kadett med danske nummerplader, lader han imens stå foran opgangen.

Vi får en aftale med beboeren i nabolejligheden. Så snart han hører Hammeken forlade sin lejlighed, skal han telefonere til os. Vi venter i en cafe lidt længere ude ad Roskildevej.

21. april skal det lykkes, så vi deltager alle fire.

Som aftalt ringer naboen til cafeen. Flamme stiller sin kø fra sig - han har trænet lidt på billardet, mens vi venter. Vi sætter os ud i vores Opel Kapitán med Flamme ved rattet og Patrick i bagagerummet, som står på klem. Vi andre to sidder på sæderne til højre.

Vi kører ind ad Roskildevej og indhenter den lille Kadett ved foden af Valby Bakke, hvor den standser op for rødt lys. Vi ruller ruderne ned, da vi stander for rødt lys, og affyrer vores maskinpistoler.

Vi fortsætter ind ad Vesterbrogade og kører ud til Grues bilforretning på Tuborgvej, hvor vi stiller vognen fra os, mens patronhylstre triller ud på jorden.

Naboen har ikke fra sit vindue set, at Hammeken nede på gaden tager to drenge med i bilen, og vi får heller ikke øje på dem inde i bilen, da vi affyrer vores maskinpistoler. Det lykkes for den ene dreng at komme ud ad døren og løbe uskadt hjem, mens chaufførens søn kommer på hospitalet

med skudsår i det ene ben.

Dagen efter hører vi, at det ikke er Hammeken, vi har dræbt, men en af tyskernes danske chauffører, Tage Lerche, som arbejder på Dagmarhus, hvorfra han bl.a. bringer post rundt.

En tysk terrorgruppe kaster dagen efter i samme gadekryds håndgranater ind i to fyldte sporvogne. 28 passagerer får kvæstelser. Drengens sår viser sig at værre alvorligere, end vi først troede. Fire dage senere hører vi, at han er død.

En mand, som bor i en lejlighed med vindue ud til krydset, fortæller, at han har set, hvad der sker nede i krydset, og ved. Hvem der skød. Da vi hører om ham, opsøger Flamme og jeg ham i hans lejlighed. Vi oplyser, at vi er journalister og vil interviewe ham om hans oplevelse. Han indrømmer skrækslagen, at det er noget, han har fundet på.

Da han ikke ser ud til at genkende nogen af os, taler han nok sandt, og vi nøjes med at give ham en balle for at spilde vores tid.

Det er klart, at denne ulykkelige begivenhed tager hårdt på os alle fire. Måske især på Flamme, som kun kørte bilen. Han rejser i begyndelsen af maj til Stockholm sammen med Patrick og vender først tilbage i begyndelsen af juni. Mens de er væk er jeg ene om at holde kontakterne ved lige herhjemme, da Citronen er inde i en meget travl periode med indsamling af nødstedte allierede flyvere, som hurtigst muligt skal tilbage til England, hvor der er mangel på piloter.”